

שעות הדאבים

היכרתי את מיכל דינר, בת קיבוץ ראשי הניקרה. נפגשנו בטרמפ לירושלים, וגייתי ליתי שהיא בראש אחד איתי. מאז אנחנו ביחד.

מצאתי עבודה בעיתון-עירום ועבדתי שם זמן-מה. באותה תקופה החלטנו, אלי אברמוב ואני, להקליט שירים ביחד. הי שירים לא הצליחו. הם נולדו מוקדם מדי, ונגדו את טעם הקהל.

עד כאן דברי דני.
זו שעתם של השוטים / לוותר על מלכותם / זו שעתם של השומרים / לנ"ט טוש את מישמרתם / זו שעתם של בני-

שלא חשבתי שאני פסיכי. אך הייתי מו- כן לקבל את הקביעה הזאת, ובילבד ש- לא אתגייס.

אחר כך עסקתי בגילוי מערות-קבורה ובשיקום ציורי-הקיר שלהם. עשיתי גם תערוכה. בינתיים התחוללו שינויים במתי שבה שלי, החלטתי להתגייס לצבא. לא רציתי ללכת ללהקה צבאית. לא אהבתי את החומר של הלהקות. הוא לא דיבר אלי. ואני אדם שעושה רק מה שבראש שלי. אפילו אם צריך לרמוס גוויות. שרתתי בחיל-הים, ואחרי שהשתחררתי היתה לי תקופה של חיפוש עצמי. אז

דני דותן (למעלה)
וחברתו מיכל דינר
עם בתם לני.

הקליק

אמא אני לא רוצה להיגמל

יצא לחלל ושם פס על המימסד הרקוב. המסר של להקת קליק: תחי החברה החדשה, שתקום כנייט-חמישי מתוך הריקבון. "אני אדם שעושה מה שבראש שלו, אפילו אם צריך לרמוס גוויות" — אומר דני.

..ילדי המבחנה הם קרים ומבחילים, והמימסד שהמציא אותם מנוון", אומר דני דותן, כוכב להקת ..קליק"

הסוקן של להקת קליק, דני דותן, רוצה לגרום הלאם לאנשים, להרוס את המימסד וללדת במקומו משהו חדש. להקת קליק התחילה לפעול לפני שנה — וזוהי אחת הלהקות הפופולאריות ביותר בקרב הנוער הישראלי. אך דני דותן, ה- מחבר בעצמו את מילות השירים, אינו רוצה לבדר סתם. הוא אומר: "אמנם המימסד מנוון", הוא אומר, "אך למרוד בו באורח ישיר לא כדאי, כי אז פשוט ינדו אותך. צריך להיות גייס חמישי בתוך המימסד, ומתוכו להקים מימסד חדש, או צורת-יחיים חדשה המתאימה לנו. בדימוקרטיה צריך להמשיך. היא דבר נפלא. אך באוויר זורם לו זרע הניוון, ואם לא נילחם בו, ניכחד כולנו." הוא שר: משהו נזול / לכל כיוון / מישהו שופך / עוד זרע ניוון / מישהו מקים / עוד דוד אמללות / מישהו מדי רים / קור ושיפלות / זרע של ניוון / זרם לכל כיוון / מת האלוהים / מת השטן / מתה האמת / הקשר כאן / זרע של ניוון / נזול עכשיו לכל כיוון.

מספר דני על עצמו:
נולדתי כבן בכור להורים שהם פרופי- סורים לארכיאולוגיה בירושלים. הם אני שים שלווים ורגועים. בבית הורי קבלתי חינוך די שמרני. דיברו איתי על אהבת ארץ-ישראל, על העיר הקדושה, ועל שיי-

חוזר הביתה אחרי השיחרור מהצבא מצא דני דותן את מיכל דינר בטרמפ לירושלים. הבת לני לא נולדה במבחנה. "לא הבינו את השיר שלנו", אומר דני, "אנו, כמובן, נגד עשיית ילדים במבחנות."